

ADVIES 2014/083

Diverse klachten over de ervaringen van klaagster met de bestuurder rond het vertrek van de directeur van D*. Ook wordt er geklaagd over onvolledige communicatie richting ouders, personeel en leerlingen over het vertrek van de directeur.

Advies aan

Het bestuur van * te (verder ook te noemen: het bestuur of het bevoegd gezag),

inzake de klacht van mevrouw W. (verder te noemen: klaagster) jegens de heer G., bestuurder van D*, school voor VMBO-TL, HAVO en VWO, te* (verder ook te noemen aangeklaagde).

I. Verloop van de klachtenprocedure

De Raad van Toezicht van D* heeft de door haar ontvangen klachtbrief van 17 mei 2014 van klaagster jegens de bestuurder van D* bij e-mailbericht van 17 juni 2014 met bijlagen voorgelegd aan de Landelijke Klachtencommissie voor het Christelijk Onderwijs (verder te noemen: de Commissie).

De Commissie heeft aangeklaagde gevraagd te reageren op het gestelde in de klachtbrief.

De Raad van Toezicht heeft bij brief met bijlage van 14 juli 2014 van mevrouw E.* gereageerd op het gestelde in de klachtbrief. Aangeklaagde heeft bij brief van 15 juli 2014 aangegeven dat het bestuur is aangesloten bij de commissie en de modelregeling hanteert en vervolgens een inhoudelijke reactie op de klacht gegeven. Aangeklaagde heeft in zijn brief tevens een inhoudelijk reactie gegeven op een andere klacht jegens D. Deze laatste klacht is door de Commissie ontvangen op 24 juni 2014 en daar onder zaaknummer 2014/087 geregistreerd. Beide zaken zijn ook bij de Commissie door elkaar gaan lopen. Bij de uitnodiging voor de afzonderlijke hoorzittingen (beide voor 13 oktober 2014, klachtnummer 2014/083 om 19.00 uur en klachtnummer 2014/087 om 20.00 uur) zijn de stukken van de afzonderlijke klachten aan alle partijen toegezonden. Daarmee is de vertrouwelijkheid van beide klachten ontoelaatbaar geschonden.

De behandelende Commissie heeft daarom de mondelinge behandeling van de zaken bewust van elkaar gescheiden en de mondelinge behandeling in de klacht onder nummer 2014/087 verplaatst naar een andere datum. Op 13 oktober 2014 is alleen in onderhavige klacht een hoorzitting gehouden, te Utrecht, alwaar zijn verschenen:

- klaagster in persoon, vergezeld van haar echtgenoot
- aangeklaagde in persoon, bijgestaan door de heer F.*

De klacht betreft de schokkende ervaringen die klaagster heeft opgedaan rond het vertrek van de directeur van D, in gesprekken met de bestuurder, de heer G.*:

1. in een informatief gesprek op 24 april 2014 tussen klaagster, een collega en aangeklaagde heeft aangeklaagde voorgesteld klaagster en haar collega van vertrouwelijke informatie, die “binnenkamers moest blijven”, te voorzien. Dit heeft klaagster als zeer intimiderend en als een voorstel tot triade vorming ervaren.
2. Aangeklaagde heeft op enig moment in dit gesprek tegen klaagster gezegd: “Als je mijn dochter was, zou ik denken: schatje...”. Klaagster heeft deze opmerking in de context waarin die gemaakt werd, als kwetsend en intimiderend ervaren.
3. Onvolledige communicatie richting personeel, ouders en leerlingen.
4. Het in onrust achterlaten van het personeel van D*.

II. Overwegingen van de Commissie

De door de school gehanteerde klachtenregeling vindt haar grondslag in de Wet van 18 juni 1998 (Stb 398), de zogeheten Kwaliteitswet.

Het bevoegd gezag heeft zich blijkens het bepaalde in artikel 7, eerste lid, van de Klachtenregeling aangesloten bij de Commissie, ingesteld door Verus, Vereniging voor Christelijk Onderwijs.

De Klachtencommissie geeft blijkens artikel 7, tweede lid, van de Modelklachtenregeling gevraagd of ongevraagd advies aan het bevoegd gezag over

- a. (on)gegrondheid van de klacht;
- b. het nemen van maatregelen;
- c. overige door het bevoegd gezag te nemen besluiten.

De Commissie overweegt op grond van de stukken en wat ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Ten aanzien van de feiten

In het schooljaar 2013-2014 heeft een extern onderzoek plaatsgevonden naar aanleiding van de in de vergadering van de medezeggenschapsraad van 4 juni 2013 geuite ontevredenheid over de gang van zaken op het gebied van onderwijs, personele belasting en huisvesting. Met de directeur zijn afspraken in het kader van een verbetertraject gemaakt. Dit proces heeft uiteindelijk geleid tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst met de directeur door een beschikking van de kantonrechter op 11 juni 2014.

Omdat onder het personeel vragen ontstonden over de wijze waarop voormeld externe onderzoek was uitgevoerd en over de onafhankelijkheid van de onderzoekster heeft klaagster met enkele collega's een bijeenkomst voor het personeel belegd. Aangeklaagde is op deze avond aanwezig geweest.

Klaagster heeft vervolgens met twee collega's om een gesprek met aangeklaagde gevraagd om daar te spreken over de onder het personeel uitgevoerde enquête. Voorafgaand aan dit gesprek heeft tussen klaagster en aangeklaagde een mailwisseling plaatsgevonden over het doel van en het onderwerp van gesprek, de enquête. Klaagster heeft ter zitting verklaard dat zij en haar collega's duidelijk om een informatief gesprek gevraagd hebben. Klaagster heeft deze e-mails niet bij de stukken gevoegd, maar aangeklaagde heeft ter zitting erkend dat deze e-mailwisseling heeft plaatsgevonden en de door klaagster geschetste inhoud daarvan bevestigd.

Bij het gesprek op 24 april 2014 was naast klaagster maar één collega aanwezig. Aan het begin van dit gesprek stelde aangeklaagde de vraag of hij klaagster en haar collega vertrouwelijke informatie kon geven, die binnenskamers moest blijven. Volgens klaagster heeft aangeklaagde het gesprek ingeleid met de mededeling: “ik ben een leider die snel over zijn grenzen heen gaat.” Aangeklaagde heeft verklaard dat hij er van te voren op geattendeerd was dat je in kleine gezelschappen snel te veel zegt en over de

grenzen van wat wenselijk is in de informatie verschaffing heengaat. Daarom heeft hij direct het karakter van vertrouwelijkheid van het gesprek aangestipt.

Klaagster en haar collega werden overvallen door het voorstel van aangeklaagde en keken elkaar verbaasd aan. Aangeklaagde heeft daarop voorgesteld dat hij de kamer even zou verlaten, zodat de collega's met elkaar konden overleggen. Klaagster en haar collega vroegen zich direct af aan wie aangeklaagde nog meer zo'n voorstel gedaan had. Zij kregen het gevoel dat aangeklaagde "een bondje" met hen wilde sluiten en wezen het voorstel daarom van de hand. Volgens klaagster legde dit voorstel meteen spanning op het gesprek.

Aangeklaagde heeft ter zitting verklaard dat klaagster en hij kennelijk een heel verschillende voorstelling hadden van het doel van het gesprek. Hij heeft verklaard nooit de intentie gehad te hebben om inzage te geven in de enquête. Die was op basis van vertrouwelijkheid afgenomen. Hij verwachtte in dit gesprek met twee zeer ervaren senior docenten de explosieve situatie op D* te kunnen bespreken. Deze twee docenten kwamen op alle onderdelen van de school over de vloer. Hij verwachtte dat zij een helicopterview op de situatie konden geven. Hij wilde dat zij vrij konden spreken. Daarom heeft hij hen gevraagd in hoeverre zij bereid waren meer informatie te krijgen dan aan het hele team was gegeven.

De Raad van Toezicht en het bestuur hadden, zo heeft aangeklaagde ter zitting verklaard, gekozen voor de juridisch insteek voor de communicatie over het op non-actief stellen van de directeur. Dat maakte het voor hem lastig vragen daarover beantwoorden. Er waren meer docenten die vroegen wat er aan de hand was. Het gevoel van informatieachterstand kan wantrouwen wekken, heel begrijpelijk vindt aangeklaagde. Met de medezeggenschapsraad is wel open gecommuniceerd en om instemming met het ontslag gevraagd.

In het gesprek is niet over de enquête gesproken. Aangeklaagde heeft klaagster en haar collega gevraagd hoe zij tegen de school aankeken. Ze waren het met elkaar eens dat de school aangetast werd door "een gezwel", dat er gestook is onder de collega's.

Klaagster wilde al tijdens het gesprek aantekeningen maken, zoals zij dat meestal voor zichzelf doet. Aangeklaagde heeft haar echter meteen verzocht daarmee op te houden. Hij merkte ook dat de sfeer gespannen was na de "time-out" van zijn voorstel. Hij heeft toen, zo heeft hij ter zitting verklaard, geprobeerd de spanning te de-escaleren door de opmerking "als je mijn dochter was, zou ik zeggen schatje..." Hij heeft wel gezien dat deze opmerking op dat moment heel verkeerd viel. Hij heeft daarvoor later excuses aangeboden, in een gesprek op 15 mei 2014 waar partijen nog eens bij elkaar kwamen om te spreken over de gang van zaken tijdens het gesprek van 24 april 2014 en ook over het verslag dat klaagster daarvan later gemaakt heeft.

Klaagster heeft ter zitting verklaard dat zij van dergelijke gesprekken altijd direct na afloop voor zichzelf een verslag maakt. Dan staat het haar nog helder voor de geest en door het op te schrijven is zij het uit haar hoofd kwijt. Zo heeft ze ook nu een verslag gemaakt en dat aan alle gesprekspartners toegestuurd. Klaagster heeft via e-mailbericht van 19 mei 2014 bij de Raad van Toezicht melding gemaakt van dit voor haar schokkende gesprek met aangeklaagde. Zij had daar het door haar gemaakte gespreksverslag bij willen voegen, maar dat werd haar, zegt ze, door aangeklaagde in het gesprek van 15 mei 2014 nadrukkelijk verboden. Aangeklaagde heeft ter zitting verklaard dat hij dit zeker niet heeft verboden of tegengehouden. Hij heeft, zegt hij, klaagster alleen verzocht het verslag eerst aan hem te tonen, zodat hij wist waar het over ging, als de Raad van Toezicht hem er vragen over zou stellen.

Half mei 2014 is naar buiten gebracht dat de directeur op non-actief is gesteld. Klaagster was in gesprek met een zorg-leerling, toen zij via een sms-je van een collega vernam dat er op dat moment een bijeenkomst gaande was, waar het team over de situatie geïnformeerd werd. Klaagster voelde zich buitengesloten en verlegen met de situatie. Wat moest zij antwoorden op vragen van leerlingen en hun

ouders? Door de gebrekkige informatie werd het ontstaan van wilde verhalen en gissingen in de hand gewerkt. Pas twee weken later zijn door de onderzoekleidster “een paar zinnen” gegeven waarmee docenten konden antwoorden op vragen.

Aangeklaagde heeft ter zitting verklaard dat er zorgvuldig is nagedacht over de wijze waarop het bericht over het op non-actief stellen van de directeur naar buiten zou worden gebracht. De interim directeur heeft aangeraden deze informatie niet via e-mail te verspreiden. Om de zaak te de-escaleren hebben de sectormanagers de docenten bijeengeroepen en hen sober geïnformeerd. Dit in verband met de hiervoor vermelde juridische insteek voor de communicatie. De sectormanagers hebben daarna degenen die niet bij deze bijeenkomst waren persoonlijk op de hoogte gesteld. Begin juni 2014 is er een avond belegd om de ouders te informeren. Het personeel was al het gehele schooljaar 2013-2014 betrokken bij het proces en werd in dit verband door de onderzoekster en via de mediatheek op de hoogte gehouden. De medezeggenschapsraad werd, gelet op haar bijzondere positie in dezen, uitvoeriger geïnformeerd.

Beoordeling

ten aanzien van de klachten onder 1. en 2. betreffende het gesprek op 24 april 2014

Het gesprek tussen klaagster, een collega en aangeklaagde vond plaats op verzoek van klaagster en twee collega's en betrof de enquête. De presentatie die de onderzoekster daarover half april gegeven had was, zo heeft klaagster ter zitting verklaard, op zich helder, maar duurde te kort om alle vragen te beantwoorden. Voorafgaand aan het gesprek is er, zo heeft aangeklaagde ter zitting erkend, via e-mail gecorrespondeerd over het onderwerp van gesprek. Aangeklaagde heeft echter ter zitting eveneens duidelijk verklaard dat hij geenszins de intentie had om met deze docenten over de enquête te spreken. Hij deed klaagster en haar collega direct (en weloverwogen – hij gaf ze nadrukkelijk bedenktijd door zelf even de kamer uit te gaan) het voorstel zeer vertrouwelijk met elkaar in gesprek te gaan. Klaagster en haar collega werden verrast door deze inleiding van het gesprek. Zij kregen hierdoor het, naar het oordeel van de Commissie gerechtvaardigde, gevoel dat aangeklaagde hen exclusieve informatie wilde verschaffen en hen zo aan zijn zijde wilde krijgen. Aangeklaagde heeft, ook ter zitting, op nadrukkelijke vragen van de Commissie, niet goed duidelijk kunnen maken waarom hij het gesprek zo heeft aangepakt, waarom hij klaagster en haar collega meer informatie wilde geven dan anderen en om welke informatie het dan zou gaan.

Het past een bestuurder naar het oordeel van de Commissie niet om op deze wijze om te gaan met zijn ondergeschikten. Klaagster heeft aangeklaagde haar onvrede en slechte gevoel over de gang van zaken, meteen toen hij na de time-out de kamer weer binnenkwam, voor de voeten geworpen, maar aangeklaagde heeft nagelaten dit te ontcrachten. Hij heeft niet duidelijk gezegd dat er niet over de enquête gesproken zou worden. Er ontstond een gespannen sfeer, die nog verzaard werd door de volstrekt misplaatste -want voorbijgaand aan de verhouding werkgever/werknemer- opmerking over hoe aangeklaagde gehandeld zou hebben, als klaagster zijn dochter geweest was.

De Commissie is daarom van oordeel dat de klacht van klaagster onder 1. betreffende het voorstel van aangeklaagde om klaagster en haar collega van vertrouwelijke informatie te voorzien, en ook de klacht onder 2. betreffende de, door aangeklaagde als misplaatst erkende opmerking, waarvoor hij zijn excuses heeft aangeboden, gegrond is.

Ten aanzien van de klacht onder 3. en 4. betreffende de informatie met betrekking tot het op non-actief stellen van de directeur.

Klaagster heeft niet aangetoond dat het besluit van de Raad van Toezicht en de bestuurder om de berichtgeving over het op non-actief stellen van de directeur naar het personeel toe via de afdelingsmanagers (in een speciale bijeenkomst of in een persoonlijk gesprek) te laten lopen, ten opzichte van haar persoonlijk niet behoorlijk is geweest. De Commissie geeft alleen een oordeel over zaken die de klager zelf betreffen. Klaagster heeft het kennelijk niet prettig gevonden om vragen van ouders en leerlingen, in haar ogen, niet voldoende te kunnen beantwoorden. Zij was daarvoor echter niet verantwoordelijk voor de beantwoording van die vragen. Zij had voor het antwoord op de aan haar gestelde vragen naar de in deze procedure aangewezen verantwoordelijken moeten verwijzen.

De Commissie acht daarom de klachten onder 3. en 4. betreffende de gebrekkige communicatie richting personeel, ouders en leerlingen en het in onrust achterlaten van het personeel van D* ongegrond.

III. Het oordeel van de Commissie

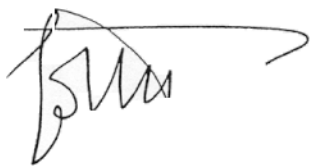
De Commissie verklaart de klachten onder 1. en 2. gegrond en die onder 3. en 4. ongegrond.

IV. Advies aan het bevoegd gezag

De Commissie ziet geen aanleiding tot het geven van een advies.

Aldus gegeven op 13 oktober 2014 door mr. F.J. Agema, voorzitter, drs. M.R.A. Luijpen en drs. K.B. Visser, leden, in tegenwoordigheid van mr. M. Mulder-Das, secretaris.

Secretaris

Voorzitter

